ԿՍԱՆ ԵՒ ԵՐԲՈՐԴ ՏԱՐԻ։ Տ. Հ. 22 ՍԱՀՄԻ, 4384։ TWENTY-THIRD YEAR.

AN ARMENO-AMERICAN
Weekly Journal
of
Politics and Literature,
Published
by
P. M. AYVAD,
Editor and Proprietor,
72 University Place, New York.

ԱՐԱՐԱՏ
THE ARARAT.

TO ADVERTISERS.

This paper has an extensive circulation among the Armenians throughout the United States and the principal cities of the world. It is an excellent medium for domestic and international advertisements, securing the very best results.

Rates of advertising will be found on the fourth page.

— ՄԵՐ ՍԿԶԲՈՒՆՔԸ ԱԶԳԻՆ ՍԿԶԲՈՒՆՔՆ Է, ՄԵՐ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ՝ ԱՇԽԱՐՀԻ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ։— ԱՐԱՐԱՏ, Սեպտեմբեր 30, 1876։

ՀԱՍՏԱՏԵԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼԻՍ ESTABLISHED AT CONSTANTINOPLE 1869.

ՆԻՈՒ ԵՕՐՔ, ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ, ՆՈՅԵՄԲԵՐ 12, NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 12, 1891.

ՆՈՐ ՀԱՏՈՐ Ա. ԹԻՒ NEW VOLUME I. NO. 19.

Entered at the Post Office at New York as Second Class Mail Matter.

SUBSCRIPTION RATES.

For United States, Canada and Mexico,
One year $2.00
Six months 1.00
For all other countries,
One year ..... 12s.
Six months ..... 6s.

Remittances should be made by P. O. Money orders, Postal Notes, Express Money Orders, Checks, Drafts, or in a Registered Letter.

Address all communications to Publisher of the ARARAT, *72 University Place, New York City.*

NOTICE.

Subscriptions for this paper are received at
Brentanno's, No. 5 Union Square, New York City, and at
F. A. Easton's, No. 3 P. O. Block, Worcester, Mass.
Single copies for sale, Five Cents.

Article 61 of the Berlin Treaty.

"The Sublime Porte undertakes to carry out, without further delay, the improvements and reforms demanded by local requirements in the provinces inhabited by the Armenians, and to guarantee their security against the Circassians and Kurds. It will periodically make known the steps taken to this effect to the Powers, who superintend their application.

More Brutality.

The report of our correspondent of recent atrocities near Palou (Asia Minor), especially the one committed upon helpless Armenian peasant women, are enough to make any one's blood boil in his veins.

It is harrssing to the last degree both to the oppressed and to those who hear of such beastly acts, to see that the abominable Turk should still be permitted by both his enemies and friends to continue to act as he now does without the least shame or fear.

The crime perpetrated on those Armenian women, was by Turks and not by Kurds or Circassians.

It would well become the good name of England, to advance some steps farther than merely to make demonstrances in this matter, and accomplish some result for Armenia. For, has she not admitted in the various treaties she has signed, that improvements and reforms are much needed in Armenia?

Russia Not Inclined to disregard the Treaty.

In a recent interview the following words were exchanged between a *Herald* correspondent and M. de Giers, Russian Minister of Foreign Affairs, at Wiesbaden, where the latter is now on an ostensible or serious visit for a cure :

"Is it not possible that in case of war between France and Germany, Russia may feel it opportune to stretch her hand toward the Balkan States and the Bosphorus?"

"What Russia may do in such an event it would be manifestly improper for me to tell you. All I can do is to refer you to Russia's national policy, which has remained the same for centuries, and will continue unaltered as far as we can see."

"Some have thought it possible that Russia may, after all, consent to Prince Ferdinand's candidature and the recognition of Bulgarian independence?"

"Well, if that is the impression I may easily dispel that dream. We are by no means inclined to disregard the treaty which disposed of Bulgaria and the Balkan question. Of what use are treaties if they are to be disregarded at the convenience of those who sign them?"

Outrages in Armenia.

Our correspondent from Palou reports new [illegible] outrages in that district. The Kurd Vo-Is and other accomplices attacked a small village of 200 houses, and carried away 40 sheep. A still more beastly outrage of the most exciting sort is reported:— The Turk, Najib Bey, at the head of a band of other mounted and armed Turks, attacked a group of Armenian pilgrims: except their elderly landlord, all women, who had been to a neighboring monastery for religious worship, and were on their way home. The culprits immediately tied the hands and feet of the aged man, and left him at a distance, then terrorized the young women with their *yatayhans*, stripped them naked and after violating them like so many infuriated brutes, left them in a senseless, exhausted condition and ran away.

The victims gathering some strength after awhile, freed their elderly guide and walked home. Some of whom have fallen dangerously sick from the effects of the abuses to which they have been subjected, and there is no hope of their recovery.

The Sick Man of Europe.

In a recent article in the *Christian Advocate*, Miss Adelaide Taylor, refers to Turkey as follows :

"Turkey's soubriquet is *The Sick Man of the East.* The allusion is to the tottering condition of the empire which, since the middle of the sixteenth century, when it was at the height of its prosperity, has been steadily declining in power, until now its very existence depends largely on the support it receives from other nations. The Czar Nicholas, of Russia, first applied the phrase to Turkey in the year 1844, and a few years latter, during the time just preceding the Crimean War, the Czar's words were repeated in the English Parliament. The newspapers immediately gave them circulation, and they were soon on people's tongues everywhere as a name for Turkey. It will probably continue to be used until the sick man dies, and after."

CABLE INTELLIGENCE.

TURKTS BEATEN BY ARABS.

COSUST, Nov. 9.—News from Yemen Arabia, is very discouraging to the Turkish cause. The rebels have made two assaults on the capital of the province in which the Turkish forces are surrounded, and the last time nearly with success. The Sultan is said to be considering whether he will grant the demands of the insurgents, which amount substantially to home rule by a native prince and native judges under the suzerainty of the Sultan.

MUCH ATTENTION TO THE GRAND DUKE.

PARIS, Nov. 9.—President Carnot is paying very great attention to the Grand Duke Valdimir, brother of the Czar, who is here on a visit. A grand shooting party in the forest of Rambouillet has been arranged for him.

AUSTRI PREPARES HERSELF FOR WAR.

VIENNA, Nov. 9.—The *Austrian Budget* for the year 1892 was made public to-day. The gravity of the situation of affairs in Europe can be judged from the fact that the estimated amount of money asked for the expenses of the War Department is 121,700,000 florins, or an increase of 4,500,000 florins over the estimates for 1891.

DISCUSSING PEACE FOR THE WORLD.

ROME, Nov. 9.—The Universal Peace Congress was opened here yesterday morning in Rome, Signor Boughi presiding. Addresses of welcome were delivered by Prince Ruspoli, the Count Pio Di Brazza, Savorgnan and the Syndic or Mayor of Rome. Delegates were present from all European countries and from the United States.

LONDON, Nov. 9.—Regarding the foreign policy of England, in his speech at the Lord Mayor's banquet at the Guildhall this evening, Lord Salisbury said :

"The policy of the government regarding Egypt will not be changed. Mr. Gladstone's statement at New Castle was singularly unfortunate and inopportune. It has given heart to all who were unfriendly to England. It has given pain to all who value the prosperity of Egypt. England has made great sacrifices, shed most precious blood, and scattered treasure freely in order to rescue Egypt from the evils which have overtaken her.

If England acted alone that matter was not her fault. Now that blood has been spilt, and the treasure spent, she cannot allow it to be all swept away like last year's almanac, and suffer Egypt to return to the anarchy which would be a condition of danger to all its neighbors like a few years ago."

RUSSIA IRRITATES TURKEY.

CONSTANTINOPLE, Nov. 9.—Since the Dardanelles incident, when Russia compelled Turkey to make amends for detaining vessels belonging to the Black Sea volunteer fleet, the relations between those countries have become very strained. This feeling of tension has just been greatly increased by the Sultan's refusal to allow Russia to erect a monument at San Stefano to the memory of the Russian soldiers who died there in 1878.

Russia, through her ambassador here, made a request to that effect some time ago, suggesting that the National Memorial to the Russian dead should take the form of a Greek church, and elaborate plans for such a building were submitted to the Sultan. The Sultan, however, did not take kindly to the suggestion, and after consulting with his advisors, he informed the Russian Ambassador that Turkey positively declines to allow such a monument to be erected at San Stefano, or elsewhere in Turkish territory, and in addition, Russia, through her representative, has been informed that Turkey considers the memorial proposal to be irritating to a considerable degree to the Porte and to the Turks in general.

There the matter rests for the present, but it is said that the Russian Government intends to return to the attack, and that the project has by no means been abandoned.

The Armenian Question and its Origin.

Address of His Grace Mgr. Nerses, Patriarch of Armenians in Turkey, to the Armenian National Assembly, July 21st, 1878.

[Continued from our last Issue.]

Here is the 16th Article of the Treaty of San-Stefano.

"ART. *16. Since the retreat of the Russian troops from territories now occupied by them in Armenia, but which are to be restored to Turkey, may give rise to disturbances and complications that may affect the friendly relations of the two Powers, the Porte assumes the obligation to carry out, without further delay, the improvements and reforms demanded by local requirements in the provinces inhabited by the Armenians, and to guarantee their security against the Circassians and Kurds."*

By virtue of this article, the Armenians were secured against the outrages of Kurds and Circassians. The cry that they had raised for ten years had at last found an echo. The question that we had presented, on the nation's behalf, was partly solved ; and acknowledged in principle, also, amongst the questions regarding rights of nations. But, however, our National Question had, like the general Eastern Question, assumed a new aspect.

The country, up to this day, has been governed by Turkish officials, and to-day the corruptness of Turkish officials is a commonly known fact. So much so, that it has been repeatedly declared by the Sublime Porte and the Sovereign of the country himself. Therefore, speaking of Armenia particularly, it is not just to say that the Kurds and Circassians are the only scourge of the Armenian people ; for unqualified officials are still another. From one end of Armenia to the other there are almost no Armenian officials.

Our August Sovereign, the absolute ruler of this vast empire, tried, before the war, to solve the Eastern Question by means of a constitutional form of government and principles of equality. He tried to overlook all religious distinctions, and divide the offices of the government among all his subjects equally, acknowledging but one distinction among them—that which arises from the capability and personal qualifications of each subject.

The Armenian nation was neither unwilling nor opposed to these last efforts of patriotism. On the contrary, many of its sons worked heart and soul for the success of the measure. Why? Because a glorious lot was in store for the Armenians in that mode of the solution of the problem. For the Armenians, by their independent Apostolic Church, and their independent nationality that are not mixed with either any foreign church, or any foreign nationality, could, best of all, work for the regeneration of the country with unmixed energy. And by so doing could they become—I do not wish to say one of its best ; but I dare say,—the *principal* factors. Besides this, they could, by their natural giftedness which is granted to them from God, conform to the circumstances and to the various habits and characteristics of the diverse nationalities.

It was an excellent work which our Imperial Master undertook at the day of his coronation ; and no one can blame the Armenians because they expected their share from it. But the project failed. The war, and the victory of the enemy gave the Eastern Question a different direction, and presented a new method for its solution.

The Eastern Question could no longer be disposed of in any other way but either,—God forbid,—by dismemberment or, by adopting proper and special systems of administration for each of the different classes of people. That is to say :—First, to designate the provinces, each being the centre, and bearing the memory of a certain national existence ; each having previously been the country of a certain nation, still inhabited by the majority of the individuals of that nation ; any province where Christians have a plurality to be one thus specially designated. Secondly, to entrust the administration of such provinces to Christian officials of the same nationality, keeping the soverign power of the Sultan unchanged and unmolested. That this scheme should be applied both to Bulgaria, to the Grecian provinces, and to Armenia. In all the remaining provinces which, although inhabited by Christians, have not been the traditional cradles of those Christians, and where they constitute but a minority, should the government by Turkish officials be carefully maintained The delineation of provinces by this method would not have, in our opinion, any political feature or consequence at all.

It was this very part of our National Question which had not been solved in the Treaty of San Stefano, but yet, it was not dropped altogether. In the stipulation of the article as to the general improvement of administration, would the whole matter rest at last ; for, in that article was to be found the only settlement of the question of good government, and any other settlement would be unfirm and unjust. We are with our entire nation under obligations to those high functionaries who put that article in the Treaty ; and I consider this a good opportunity to express to them that gratitude in the name of the nation. One of these great functionaries, by his attentive, thoughtful and persuasive mental power, governs to-day the internal and external policies of this country, at this delicate and difficult moment.

When we succeeded in securing the 16th Article of the Treaty of San Stefano, we became more spirited and commenced to work with more energy. Our work had not finished, but had just commenced. It was evident that the Treaty of San Stefano was not to remain as it was. Its diverse stipulations would pass through the European forge and bear some changes,—especially the 16th Article, which quite certainly would be subjected to a change. What intimate relation the future political condition of the valley of Danube had to the political interests of the rest of Europe ; the same, and perhaps a more sensible relation had the future political condition of the valley of Euphrates to the interests of England.

No matter how disinterested and simply philarmenian was the feeling that led to the insertion of the 16th Article, England would at once see that that article would create a new political condition in the valley of Euphrates that might in some special way, answer the political views of one of the powers who signed it. England was not to accept this. She either would try to strike the Article out, or to alter it. I said *strike out* on purpose, for they were lips of diplomats that uttered these words. But it was impossible to strike it out ; because it is impossible for the enlightened English nation to be so inhuman

and cruel. Hence, the only thing that could be done was to alter the Article, but in such a way that it would still remain as an article inserted for the Armenians, for the reform of Armenia, and refering the Armenian Question exclusively; that is, to say, to have it remain a question of Armenia alone.

[*To be continued.*]

Words to the Point about Turkey.

Prof. Edward A. Freeman in an able and interesting article in the November *Forum*, entitled *Dangers of the Peace of Europe*, gives the Turkish 'government' its right name as follows:

* * * The "Turkey" of diplomatists and map-makers means, not the land of the Turk, but those lands—Greek, Bulgarian, Servian, and Albanian—in which their enemy the Turk is still encamped. On no spot of Europe, on no spot of the coast of Asia, is the Turk really at home. He is everywhere a foreign intruder, a burglar who has thrust himself into the houses of other men. While other conquests have in time changed into lawful possessions, either by the conquerors assimilating the conquered, or the conquered assimilating the conquerors, the Turk remains as much a stranger in Europe as he was when he first came in, more than five hundred years back. And so it must ever be as long as the Turk remains a Turk; for no Mahometan ruler can, without casting aside the precepts of his own law, become what a ruler is bound to be towards the subjects of other religions. It is his first duty as a Mahometan to keep men of all other creeds—the Christian in Europe, the Fire-Worshipper in Persia, the Hindoo in India—in bondage to the men of the dominant faith. He therefore cannot reform. Promises of reform made by the Turk are in their own nature worthless. They are nowhere carried out, unless when the Turk is afraid to break them under the eye of more powerful Europeans. To talk of a "Turkish government" is therefore a mere diplomatic conventionality. There is no "Turkish government." The object of a "government" is the protection of its subjects; and that the Turk does not give. The so-called "Turkish government" is an organized system of brigandage ith a chief brigwand called a "Sultan" at its head. Its sphere of oppression within Europe lies in certain parts of Greece, Bulgaria and Servia, which remain in bondage while other parts have been set free. These are the lands officially called "Turkey." If we must use the name, we must go on to say that the "interests of Turkey," "the will of Turkey," mean the exact opposite to the interests and the will of the Turk. The first interest, the first wish, of "Turkey," is to cease to be Turkey by getting rid of the Turk.

* * * Nothing is more certain than that at this moment Great Britain has no plausible quarrel against Russia, and Russia has no plausiblc quarrel against Great Britain. But Russia and Great Britain owe a duty to both the liberated and the enslaved lands in South-eastern Europe. They have in common with the other great powers, bound the Turk by promises which the Turk has failed to fulfil. He has pledged himself to mend his way in Armenia, Macedonia, wherever he rules, and he has not mended them. Even if the other powers refuse, it would be specially becoming in those two to join to undo the wrong. It is not the business of Russia, or England, or any other nation, to go about the world as a self-commissioned redresser of wrongs. But it is the business of England and Russia and every other nation to redress wrongs which they have bound themselves to redress,—wrongs which are in a great measure of their own making.

A COMMERCIAL MUSEUM FOR CONSTANTINOPLE.

In virtue of an Imperial Trade, an Ottoman magazine or store has been established at Constantinople, to serve as a depository and for the exhibition of samples of general manufactures and merchandise, with special privileges.

CAPT. YOUNGHUSBAND NOT DEAD.

LONDON, Nov. 9.—Capt. Younghusband, who a short time ago was reported as having been murdered by the Russians in the Pamir district, is on his way to England on leave of absence.

ԱՐԱՐԱՏ

ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ

Կը հրատարակուի Հինգշաբթի օրեր։

Խմբագիր եւ Տէր,
ՓԱՒՈՒՍ ՄԱՏԹԷՈՍ ԱՅՎԱՏԵԱՆ։

ՊԱՅՄԱՆԸ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
Բոսթի, տաւրքէ ապատ։

Միացեալ Նահանգաց համար,
Մէկ տարեկան 2 տոլար
Կէս » 1 »

Օտար երկիրներու համար,
Մէկ տարեկան 12 շիլին,
Կէս » 6 »

Բաժանորդագինը կանխիկ վճարելի են։ Եւ կրնան յղուիլ փոխանակագրով, Բոսթի կամ Նիւ Եօրքի գլխաւոր հրամանով և կամ դաւերացեալ նամակով։

Թղթակիցներէ կը խնդրուի իրենց առաքուած հրապարակային անուան հետ բուն անունն ալ խմբագրութեան դիտցնել, չէ թէ հրատարակութեան, այլ վստահութեան համար։

Չի հրատարակուած գրութիւնք եա չեն դարձուիր որ և է պարագայի ներքև։

Ուղղել ամեն գրութիւնք առ
THE ARARAT, 72 University Place, New York City.

ՆԻՒ ԵՕՐՔ, ՆՈԵ. 12, 1891։

Ա Զ Դ ։

Սոյն լրագրի համար բաժանորդագրութիւնք կ'ընդունուին հետեւեալ տեղերն.

Պրէնթաննօ, 5 Եաննիըն Սգուէր, Նիու Եօրք Սիթի, և,
Ֆ. Ա. Իսթըն, Բոսթ Օֆիսի մէջ, Ուսթըր, Մաս.

Հատով կը ծախուի, Հինգ սէնթի։

Անկախութիւնն՝ չեզոքութիւն ըսել չէ։

Ո՛չ անկախն չեզոք կրնայ ըլլալ և ոչ չեզոքն՝ անկախ։

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեզոք՝ ոչնչի։

«Եթէ ժողովուրդը հօտ մ'է, լրագիրներն ալ այն հօտին պահապան շուներն են» կըսեն. վերջո՛ւր պահապան շուներն, այդ հօտը գայլերուն յափշտակութեան մատնեցիր։ — Ա ր ա ր ա տ, Հոկտեմբեր 26, 1876։

«Բարձրագոյն Դուռը կը խոստանայ առանց այլ ևս յապաղելու գործադրել այն բարենորոգութիւնները, զորս տեղական պէտքերը կը պահանջեն Հայոց բնակած գաւառներուն մէջ, և ազդոնց ապահովութիւնն երաշխաւորել Չէրքէզաց և Քրդաց դէմ։ Այս նպատակաւ ձեռք առած միջոցները պարբերաբար պիտի ծանուցանէ տէրութեանց, որք անոնց գործադրութեանն պիտի հսկեն։» — Ծօդուած 61, Պէրլինի Դաշնադրութեան։

«Բոլորովին անյոյս բան է ակընկալել որ Դուռը երբէք քաղաքակրթեալ կառավարութեան մը պարտականութիւններն պիտի կատարէ Թրքական կայսրութեան այդ (Փոքր Ասիոյ) մասանց մէջ։ Թրքական վարչութիւնը թէ պիղծ և թէ տկար է, և այդպէս պիտի ըլլայ մինչեւ որ վերջը գայ։» — Արկայլի Դուքսը, ի Միթինկին Մանչեսդրի, Նոյեմբեր 25, 1891։

☞ Ներկայ տարւոյս սկիզբէն ԱՐԱՐԱՏԻ կէս տարեկան բաժանորդ գլուղաց պայմանաժամը 13րդ թուով լրացած ըլլալով, խմբագրութիւնս յարգանօք կը խնդրէ այնպիսիներէն վերանորոգել իրենց բաժանորդագրութիւն։ ☜

ՎԵՐՋԻՆ ԱՍՏԻՃԱՆԻ ՎԱՃՐԱԳՈՒԽԻՆ։

Բալուի մեր թղթակցին հաղորդած հարստահարութեանց ըուրը, նամանաւանդ գիւղացի Հայ կանանց վրայ գործուած վայրագութիւնն այն տեսակէն է որ ոևէ մկկու արիւնն երակացը մէջ կեռացնէ։

Վերջին աստիճան վիրաւորիչ է հարստահարելոց և այս տեսակ անասնական արարքները լողաց համար տեսնել որ զգուելի Թրքին թէ՛ իր թշնամեաց և թէ՛ իր բարեկամաց կողմանէ թոյլ կը տրուի առանց ամօթոյ և երկիւղի չարուեստել իր ընթացքն ինչպէս որ կընէ այժմ։

Այդ Հայ կանանց վրայ ոճիրն գործողք Թուրք էին և ոչ Քուրդ կամ Չէրքէզ։

Ինչ վայելուչ պիտի ըլլար Անգլիոյ բարի համբաւին այստեսակ խնդրոց մէջ լուկ ցոյցերէ մի քանի քայլանդին անցնիլն, և օգուտ մը յառաջ բերել Հայաստանի համար՝ ուր, ինչպէս որ ինքն իր ստորագրած գաշնադրութեանց մէջ խոստովանած է, չատ պէտք կայ բարւոքմանց և բարենորոգմանց, որք յիրաւի, այժմ ստիպողական պիտոյականութիւն մը եղած են։

ԱԶԳԱՅԻՆ

Ռուսիոյ ազգայնոց մէջ կը չարունակուի կաթողիկոսական ընտրութեան նախապատրաստութեանց գործն։

—o—

'Հնչակ' կը հաստատէ թէ Ցակոբ բաշա Գազազեան պատահմամբ մեռած չէ այլ զարնուած է։ կը խոստանայ մանրամասնութիւնք ի մօտոյ հաղորդել։

—o—

Արապկիրի նախորդ Առաջնորդ Եղնիկ Եպիսկոպոս՝ որ պատրիարքական փոխանորդութեան պաշտօնով Տիարպէքիր կը գտնուէր քանի մը չաբաթ հետէ, ի կ. Պոլիս ուղեւորած է այդ քաղաքէն։

—o—

Գաղղիոյ հանրապետութեան նախագահ Պ. Գարնոյի քոյրն նախորդ ամսոյ 5 ին յԷլմիածին այցելեր, և գոհ եղեր է կաթողիկոսական Տեղակալ Գեր. Տ. Երեմիա Ս. Հօր կողմանէ եղած արժանավայել ընդունելութենէն։

—o—

Տփղիսի Հայոց Հրատարակչական Ընկերութեան վարչութիւնը ցանկալով հրատարակել հանգուցեալ Ց. Պարոնեանի կենսագրութիւնը՝ զայն պատրաստողին վարձատրութիւն կը խոստանայ տպագրական թերթին 25 րուպլի, եթէ ընկերութեան խմբագրական մասնաժողովոյ հաւանութեան արժանանայ։

—o—

Սեբաստիոյ գաւառական վարչութիւնն գանգատեր է ի Պատրիարքարան թէ վիճակին առաջնորդ Գեր. Տ. Պետրոս Եպիսկոպոս կուզ Պետրոսեան կոչել տեղւոյն կեդրոնական վարժարանն և իբրեւ հիմնադիր արձանագրել ղինքն, մինչդեռ այդ վարժարանի գետնին ազգային սեփականութիւն է և չէնքն կառուցեալ է ժողովրդեան հանգանակութեամբ։

—o—

Կարսի Հայաբնակ գիւղորայք՝ որ յառաջադոյն կը կառավարուէին իրենցմէ ընտրեալ Հայ տանուտէրներով (ռէիս)· դատաւորներով և «ատարչինա»ներով, և վերջին ժամանակներս Հայ պաշտօնէից տեղ Ցոյնք, Մալականք և Քուրդ ղրկուած էին, —ըստ նոր անօրինութեան կառավարութեան՝ յառաջիկայ տարեգլխի դարձեալ իրենք պիտի ընտրեն այդ պաշտօնեայներն, և պաշտօնավարութենէ պիտի դադարին Ցոյնք, Մալականք և Քուրդք։

ՏԵՂԱԿԱՆ ԼՈՒԻՐԵՐ

Հայկական Միութիւնն իր սովորական նիստն ունեցաւ անցեալ Շաբաթ երեկոյ Քոսթըը էնտ Պիալի սրահին մէջ, անկիւն 6րդ ավընիւ և 24րդ փողոց, ուր Տր. Անդրանիկ Այվազեան խօսեցաւ առողջապահութեան վրայ։

—o—

Կը տեղեկանամք թէ Քարբերդէն Ցարութիւն Պաղտիկեան անուն անձն Հոկտեմբեր 31ին Տանիա չոգենաւով քաղաքս հասած՝ և Միացեալ Նահանգաց Պաղթականութեան Գրասենեակի կողմանէ Լօնկ Այլընտ Գօլֆ Հիւանդանոցն փոխադրուած է հիւանդ լինելուն պատճառաւ։ Նորեկն տեղեկացուցած է թէ եղբօրորդի մը ունի ի Բօրդոլանա (.°), Մաս., Մանուկ Պաղտիկեան անունով։

ՍՈՍԿԱՒԻ ՀԱՐՍՏԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆՑ ՍՐՁԱԳԱՆԳ։

ՆՈՐ ԴԷՊՔԵՐ Ի ԹՐՔԱՀԱՅՍ։

[Մտանաւոր թղթակցութիւն ԱՐԱՐԱՏԻ։]

1891, Սեպտ. 27. ի Բալու։

Թրքական բարբարոսութիւնք օր քան զօր կը սաստկանան գաւառիս մէջ և Հայ ժողովրդականութեան կացութիւն բոլորովին մի անտանելի վիճակի կերպարան կառնու։ Այս բարբարոսութիւնք երկուստեք կը կատարին խեղճ Հայուն գլխուն, կառավարութեան և ի նմանէ խրախուսեալ վատազգի Քրդերուն կողմանէ։ Սոքա երկոքինք ևս անդադար և անպատառ կը չարունակեն իրեանց վատ գործողութիւնք, և չեն կրնար դադարիլ քանզի վայրենի կենաց մէջ ապրող մը այսչափ միայն ընել գիտէ, վայրենին է որ միայն կրնամք գազանաբարոյ կոչել յամառ և ըստ այնմ տեսնել կը ջանամք զինքն։

Խեղճ Հայն ծաղր ու ծանակ եղած Թրքական հասարակութեան առաջ, ահով ու սարսափով լցուած է Հայուն կենաց մէն մի վայրկեանն, կենաց և ընչից անապահովութիւն կատարեալ աստիճանին հասած է։

Ամիսներ առաջ գաւառիս բազմահայ գիւղերէն մին, որ մեծ անուն ձգած է իր բազմամարդութեամբն, ազդեցիկ կարողութեամբը, և գիտական ու ազգասիրական ճիւղերուն մէջ ունեցած բաւական կազմակերպութեամբն, և որ կը բաղկանայ 200 տունէ աւելի զուտ Լուսաւորչական Հայերէ, կառավարութեան աչքին անհաճոյ երեւելով հանապազ կը խոկա զնա բեկբեկելու, և այս իւր կամք յայտնելով նաև չրջակայ Քիւրդ աւազակապետաց և զայնս իրեն գործակից ընտրելով պարգեւներ կը խոստանայ և պատիւներ, երբ իւր կամաց կատարողն յաջողութեամբ երեւան ելնէ. և ահա երեւան կուգայ իւր չարագործութեամբն մեծ անուն ձգող «վօխ» կոչուած՝ մի Քուրդ և առաջին գործը կը լինի իւր ընկերներով յարձակում տալ նոյն գիւղի հօտին վրայ, և նորա հովիւն ի փախուստ մղելով կաւարէ 40ի չափ ոչխարներ. այս կը լինի ի գուճաւին այն վրիժուռոր աւազակն ինք կը ջանար ի վաղուց անտի լուծել այդ գիւղի բնակիչներէն։ Ինդիրն որ զայդ վրէժ արտադրած է, հարկ է աստանօր ըսել. այն է՝ որպէս թէ նոյն գիւղի խումբ մը երիտասարդներ՝ գաղտնապէս նոյն մեծանուն աւազակի չրջակայ Հայ գիւղերէն աւարած ինչքն զոր ի թաքստի դրած կը լինի գիւղին մօտ եղող Ս. Մենաստանին անտառի տարայութեանց մէջ, գտնելով դուրս բերած և իրեանց մէջ բաժնած են, այս գործ խիստ ծանր գալով անկրօն աւազակին և իւր արբանեկաց, որմտութեամբ եաեւէ կըլլան պատժելու յանցաւոր երիտասարդներն. այդ աղագաւ քանիցս ևս յարձակումներ տուաւ նոյն գիւղն ճամբորդներու, լծավարներու և խաչնարօներու վրայ, այլ սակայն ամեն անգամու յաղթահարեալ ի նոցանէ յետս ընդ կրունկ դարձաւ։ Այս անգամ քանիցս պատահած ձախորդութեանց ցաւէն եւս առաւել բորբոքեալ կը կատարէ այս գործ. խեղճ հովիւն, մինակ և անզէն, ի՛նչ կարող է ընել այս բազմաթիւ և զինեալ աւազակաց։ Աւազակն լուր կը ղրկէ գիւղացիներուն ըսելով որ. «եթէ իմ ի թաքստի դրած գողոնքս անպակաս ինձ վերադարձունէք դուք եւս կստանաք ձեր ոչխարք անվնաս. և կամ թէ որ իւրաքանչիւր դաւրու համար երկու մէկական վճարէք, ապա թէ ոչ անկարելի է և յայսմհետէ անհանգիստ պիտի ձգէք միշտ լսելով և տեսնելով իմ ձեզի տուած չարութիւնքս։

«Ի՛նչ յանդգնութիւն, որ բոլոր Հայերն իրենց ինչք և ստացուածք առ ահի, մեզ կը յանձնեն յօժարակամ և դուք մեր ունեցածը կը կողոպատէք։»

Դեռ խեղճ գիւղացին այս և ասոր նման չատ մը ցաւեր չի մոռացած ահա կուգայ մի այլ եւս սարսափելի գործ, որ ի սկզբանէ ցայսօր գլխուն պատահած չէ, երբէք։

Ամսոյս մէջ, նոյն գիւղացի մի ընտանիք իւր ամբողջութեամբ և մի քանի հրաւիրեալ բարեկամօք՝ ըստ նախնի սրբազան սովորութեանց ուխտի կերթան գիւղէն գրեթէ մէկուկէս ժամ հեռաւորութիւն ունեցող մի սրբավայր (Հայ—պատ). անդ իրեանց բոլոր պարտիք և պաշտամունք կատարելէն ղինի ճամբայ կելնեն տուն գալու։ երբ կը հասնին այնպիսի հովիւ մի մէջ որոյ ի չորեքկուսէ բարձրացած լերինք և քարաժայռք նպաստող եղած են ի բազմաց անտի աւազակաց, անցորդներ կողոպտելու։ կը պատահին խումբ մը հեծեալ և զինեալ Թրքաց, որք նոյն ժամուն գիրենք կենալու կըստիպեն։ Ուխտաւորք կը կեցունեն իրենց երթն և աւազակք նոցա ի՞նչ ընելիքնին կը խորհին և կորոշեն։

Այս հեծեալ խումբ առաջնորդուած կը լինի գաւառիս ամիրայ ըսուածնէրէն «Նէֆիպ պէյ» անուն անձին որդւոյն կողմանէ, որ սաստիկ հակառակութիւն մը ունի՝ ուրիշ «Շէրիֆ պէյ» անուն անձին հետ։ Առաջնորդ աւազակապետն երբ յետ երկար քննութիւններէ կըսաւզէ որ իւր հակառակորդին հողավարներն են սոքա, ալ չվարանիր, համարելով վայրկեանն պատեհ ժամանակ և պատահումն արժանաւոր միջոց իւր վրէժ լուծելու։ Զայն կուտայ իւր հեծեալ ընկերաց, ընդ նոսին և ինք կատաղաբար կը լցուին Թշուառ ուխտաւորաց մէջ. ո՛ տարաբաղդ զոհեր, փախչելու և օգնութիւն գտնելու յոյսն բոլորովին չկայ։ Տղամարդ ոչ ոք կը գտնուի ուխտաւորաց հետ բացի քառասնամեայ տանտէրէն, որն որ իրեն Թուլատրութեամբն քան զիգականս վաղ կապէի և կը յուսահատի։

Թուրք աւազակք կը բռնեն տանտէրն կը կապեն ձեռքերն ու ոտքերն և կը ձգեն փոքր ինչ հեռի քարբակաց մէջ, այս իւր վիճակով Թող համբերէ և ականատես լինի արարողութեան մը՝ որ աւա՛զ ոյրալի է։ Ապա կսկիծն բռնել նորապսակ և այլ կարգի հարսունք, մերկացուցանել... զանոնք, սրախողխող ընելու յոյցերով դողացունելով և սուսերամերկ սպառնալեօք սարսափեցունելով կը պահկեցունեն իւրաքանչիւրն իւր հանածն, և պզծօրէն ու բրտօրէն նոցա ընտանեկան սրբութեամբ փայլել պատիւ կը բռնաբարեն։

Ի՞նչ արդեօք քան զայս սոսկալին կայ, պղծումն մեր իգական սեռին, ի ձեռն Թուրք գաղանաբարոյ և գըժոխարժան մարդակերպից։

Վատազգիք ցնծութեամբ կը հեռանան. իսկ ուխտաւորք, ո՛հ, գրիչըս կը կենա՛յ, Աստո՛ւած իմ, հազիւ չարժելու կարողութեամբ ոտքի կեզ նեն, կը հագնին իւրեանց լաթեր և քակելով իւրեանց տանտէրոջ ձեռքեր և ոտքեր ճամբայ կելնեն և վերջապէս տուն կը հասնին, չատերն ծանր հիւանդութեանց կենթարկին և կիյնան անկողին որոց առողջութեան յոյս կարծեմ չի՛ք։

Հայ գիւղացին ո՛ւր գիմէ, ո՞ւր բողոքէ, երբ ամեն ինչ անկարելի է իրեն համար, նամանաւանդ իւր արդար բողոքի ձայն լսելի ընելու ի դատահանս անհաւատ և վայրաբարոյ Թիւրք կառավարութեան. կառավարութիւն մը կըսեմ, որոյ դերասանք օրինագիրք համառօտուած են, Թողլով միայն այն յօդուածք որք սատակիչ և հեղգուցիչ են Հայ գրիստոնէութեան դէմ և որոց տակ այսօր կը հեծէ Հայ հասարակութիւնն դառնագին։

Կարելի՞ է հաւատալ Թէ օր մը Թուրքն պիտի սիրէ գՀայն, երբ յայտնի է Թէ Սադայէլ ընդմիշտ սոսկմամբ կը նայի դէպի Խաչն։

ԵՔՐԱՏ։

ՍԱՄԱԼՆ ՈՒՂՂՈՒԱԾ։

Լօրէնս, Նոյ. 1891։

Վչտացեալ բարեկամս,

Վատահ եղիք որ զձեզ զրպարտելու դիտաւորութիւն չունէի, միայն սխալման մը արդիւնքն էր այդ։ «Գարեդին Ց.»Պէչկոթիւրեանի տեղ, «Տիգրան» գրած եմ։

Ներողամիտ եղէք ինձ այդ սխալման համար, և Թոյլ տուէք ինձ ուրախ ըլլալ ձեր վայելած բարի համբաւին համար։

Ձերդ
ՀԱՑ ՈՄՆ։

ԹԱՌՆ ԼՈՒԻՐԵՐ

Հռովմէն Նոյ. 7 Թուականաւ կը ծանուցուի Թէ Պապն ուղեղային անարիւնութենէ [cerebral animæia] կը նեղուի ծեր հասակի պատճառաւ. և վերջերս Ռայմի Արքեպիսկոպոս, Գանտինալ Լանժենիէօի ըսած է Թէ կը կարծէ որ իւր կենաց վերջն մօտեցած է։

Գահաժառանգ իչխան Ռուսոլֆի անձնասպանութենէնի վեր, Աւստրիոյ գահուն վրայ տիրող մի Թութիւնն երթալով կաւելնայ։ Կայսրուհին մշտնջենական մելամաղձո-

ԱՐՇԱԼՈՒՅՍ

[Շարունակություն էջ 18։]

ԼՈՒՐԵՐ ԱՍԵՑԻԱՑԻԱ

«Փառք Աստծոյ — հայտ է տա» ասաց Հօրեղբայրս, խոտի ճայռի վրայ ելած և ինձ ալ վերցուցած։ «Մէկ-մէկ ձեր տեղը ուրիշ մը պիտի գար։ Ես, որ ծեր եմ, ինչ պիտի ընեմ ձեր տեղը։ Ես ալ ձեր պէս պիտի մեռնիմ։ Ձեր տեղը ուրիշ մը պիտի գայ։ Ձեր տեղը ուրիշ մը պիտի գայ։ Ձեր տեղը ուրիշ մը պիտի գայ

ղերքի պատին հետ 100 կամ աւելի 'Եարտա'ի չափ զուդահեռական, կանանչապատ և ծաղկաստանօք զարդարեալ պարտէզի վրայէն անոր հետեւեցայ։ Արտակողմեան աշխարհի աչքէն բոլորովին փակուած էր այս տեղն խիտ անտառով մը և թափանցիկ մացառի չարքով մը որու բարձրութիւնն ծառոց ցածագոյն ճիւղերէն վեր կը սաւանէր։ Ոչ այլ ինչ, բայց եթէ կապոյտ երկինքն որու մէջ արեւն իւր դէպի վար ընթացքին վրայ էր, տունն և մշտադալար կանաչէ պատերն տեսանելի էին։ Այս եզեմանման տեղէն անցանք տանը մի ուրիշ բաժանման մէջ որու պատուհաններն դորա վրայ կը հայէին։ Բէյլը՝ մեսաքսէ սեւ վերարկու մը հագած, որ վայելչաբար իւր ուսերէն կը ձգուէր, դրան առջեւ դիմաւորեց զմեզ։ Դարձեալ ձեռքս բռնեց և պագաւ, և յետոյ աչացս մէջ հայեցաւ հետաքրքիր չհականութեան արտայայտութեամբ մը զոր յառաջագոյն եւս դիտած էի։ Տակաւին ձեռքս բռնելով զիս սենեակին միւս կողմը տարաւ։ Առաջին անգամն ըլլալով դիտեցի որ սորա պատերն անչրջանակ պատկերօք ծածկուած էին և որ իւրաքանչիւր պատուհանի լուսոյն մէջ պատկերակալ մը կը կեներ։ Սոցա միոյն առջեւ կեցանք։ Նորա վրայ տարածուած մի կտաւի վրայ իմ մի նմանութիւնս տեսայ։ Աչերն յագնեթափ տեսք մը ունէին որ անբնական կը թուէր։ Բայց, հակառակ ասոր, արտաքոյ կարգի իրական երեւոյթ մը նորա վրայ ունէր դա։

«Հրաշալի՛», գոչեցի։

[Շարունակելի։]

ԱՆԳԼԻԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒ։

ԲԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ։

[Շար. տե՛ս Թիւ 18։]

ԲԱՑԱՐՁԱԿ ԹԻՒԵՐ։

Zero	(զիրօ)	զերօ
Cipher	(սայֆ'ր)	«
One	(ուըն՛)	մէկ
Two	(թու)	երկու
Three	(թհրի՛)	երեք
Four	(ֆո՛ր)	չորս
Five	(ֆա՛յվ)	հինգ
Six	(սիքս)	վեց
Seven	(սէվ'ն)	եօթը
Eight	(էյթ)	ութը
Nine	(նա՛յն)	ինը
Ten	(թէն)	տասը
Eleven	(իլէվ'ն)	տասնը մէկ
Twelve	(թուէլվ՛)	տաս ու երկու
Thirteen	(թհըր'թի՛ն)	տաս ու երեք
Fourteen	(ֆոր'թի՛ն)	տասնը չորս
Fifteen	(ֆիֆ'թի՛ն)	տասնը հինգ
Sixteen	(սիքս'թի՛ն)	տասնը վեց
Seventeen	(սէվ'ն'թի՛ն)	տասնը եօթը
Eighteen	(էյ'թի՛ն)	տասնը ութը
Nineteen	(նայն'թի՛ն)	տասնը ինը
Twenty	(թուէն'թի)	քսան
Twenty one	(թուէն'թի ուըն)	քսանը մէկ [մէկ
Thirty	(թհըր'թի)	երեսուն
Forty	(ֆո՛րթի)	քառասուն
Fifty	(ֆիֆ'թի)	յիսուն
Sixty	(սիքս'թի)	վաթսուն
Seventy	(սէվ'ն'թի)	եօթանասուն
Eighty	(էյ'թի)	ութսուն
Ninety	(նայն'թի)	իննսուն
A hundred	(հընա'րըտ)	հարիւր
One hundred and one	(ուըն՛ հընտրըտ էնտ ուըն՛)	հարիւր մէկ
Two hundred	(թու հընա'րըտ)	երկու [հարիւր
Tohusand	(թհաուզ'ընտ)	հազար
Ten thousand	(թէն թհաուզ'ընտ)	տասը հազար
A million	(է միլ'եըն)	մէկ միլիոն
Two millions	(թու միլ'եընզ)	երկու [միլիոն
Eighteen hundred and ninety one	(էյ'թի'ն հընա'րըտ էնտ նայն'թի ուըն)	[1891

ԽՕՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ։

Don't mention it.
«Տօնթ մէնշընը իթ։»
Աստր վրայ մի խօսիք։
If you permit.
«Իֆ եու բըրմիթ՛։
եթէ կը թոյլատրէք։
If you please. «Իֆ եու բլի՛զ։
եթէ կը հաճիք։
I will do it with pleasure.
«Այ ուիլ տու իթ ուիտհ բլէժ՛ըր։»
Սիրով պիտի ընեմ զայդ։
I am glad of it.
«Այ էմ կլէտ օվ իթ։»
Ուրախ եմ աստր։
I am sorry for it.
«Այ էմ սոր'ի ֆոր իթ։»
Կը ցաւիմ աստր։
Never mind. «Նէվ'ըր մայնտ։»
Մի՛տ մի դներ։
I am much obliged to you.
«Այ էմ մըչ օպլայ'ճտ թու եու։»
Ձեզի չատ երախտագէտ եմ։
How is that called in English.
«Հաու իզ տհաթ գո՛լտ ին ինկլիշ։»
Ատոր անգլիերէն ինչ կ'ըսեն։
How long is it ago?
«Հաու լօնկ իզ իթ էկո՞։»
Որչափ ատեն առաջ։

(Շարունակելի։)

ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԾԱՆՈՒՑՄՈՒՆՔ

ԱԶԳ

Եկեղեցական եւ գթութեան գործերու վերաբերեալ Հայերէն լեզուաւ ծանուցմունք, որք երկու մատնաչափէ աւելի տեղ չեն բռներ, թերթիս մէջ ծրի պիտի հրատարակուին։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ

ՈՒՂՂԱՓԱՌ ՍՐ. ԵԿԵՂԵՑԻ

St. Chrysostom's Chapel,
[Trinity Parish,]
Corner 39th Street and 7th Avenue.

Ի գիտութիւն բարեպաշտ ժողովրդեան կը ծանուցուի որ առաւօտեան ժամերգութիւն կը կատարուի ի վերոյիշեալ Մատրան, ամէն կիւրակէ ժամը 1·30ին յետ միջաւուր։

Ի Դիմաց Հոգաբարձութեան,
Մ. Գ. ԱԹԹԱՐԵԱՆ, փ Մ.ԱՑՎԱՏ,
Քարտուղար։ Ատենապետ։

ՍՈՒՐԲ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ ԵԿԵՂԵՑԻ Ի ՆԻՈՒ ԵՕՐՔ։

ՀՐԱՆՏ ՄԵՍՐՈՊ ՓԻՐԷՋՃԵԱՆ։

Ընթ՛-ոցող,

Ցառաջիկայ կիւրակէ, ի ժամ 2,30 յետ միջաւուր, ի կրկյս Մատրան (Պրօատուէյ և Տասներորդ փողոց) կրօնական Պաշտամունք պիտի կատարուի Հայ լեզուաւ, ըստ դրութեան Անգլիական եկեղեցւոյն։

Ցարգանօք կը հրաւիրուին ամէն Հայք ներկայ գտնուիլ և մասնակցիլ սոյն Պաշտաման։

ՆԵՒՏՈՆ ՄԵՍՐՈՊ ՊՈՑԱՃԵԱՆ
Քարտուղար։

ՍՈՒՐԲ ԲԱՐԹՈՒՂԻՄԷՈՍԻ ԱՆԳԼ. ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔ Ց'ԷՓԻՓԷՆԻ ԵԿԵՂԵՑՒՈՋ։

47րդ Փողոց, Լէքսինկթըն եւ Բարք Ավենիւներու միջեւ)։

Պաշտօնեայ— Սբր. Յովհաննէսեան. Դասախօսութիւնն կսկսի, յետ միջաւուր, ժամը 3ին, եւ կրօնական Պաշտամունքն՝ ժամը չորսին, կիւրակէ օրեր։

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ ԾԱՆՈՒՑՄՈՒՆՔ

Ա. Զ Դ։

Տր. Ժան Էլիսի գրած 'Տարակոյս և Լուսաւորութիւն' (Doute et Revelation) անուն Դաղդ. լեզուաւ նոր հրատարակութիւնը, ձրիապէս պիտի ղրկուի, բօսդի տուբքէ ազատ, այն ամէն քարոզչաց և աստուածաբանական ուսանողաց որոնք զայն ուննալու փափաքը կը յայտնեն, ղրկելով իրենց հասցէն առ

Monsieur Adolphe Roeder, editeur,
Vineland, N. J.
Etats–Unis d'Amerique.

ՏՊԱՐԱՆ

Ա. ՐԱՐԱԴԵԱՆ

72 Իւնիվըրսիթի Բլէյս,

ՆԻՈՒ ԵՕՐՔ։

Սոյն ապարանի մէջ կը տպագրուին Հայերէն և Անգլիերէն լեզուներով ամէն տեսակ գործեր· ինչպէս են՝ գրեանք, տետրակներ, հրջաբերականք, առևտրական ցուցակներ, նամակի թղթեր, պահարաններ, այցետոմսեր, առևտրական տոմսեր, ընկերութեանց կանոնագրութիւններ և այլն. Ամեն յաճախորդաց կատարեալ գոհունակութիւն կ'երաշխաւորուի։ Փորձեցէ՛ք մեզ անգամ մը։

THE ARARADIAN PRINT,
No. 72 University Place,
New York.

ՅԱՅ ԵՒ ՅԱՅ ԾԱՆՈՒՑՄՈՒՆՔ

ՎԱՐԴԱՐԱՆ ԿԵՆՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԵԱՆ։

Հաստատեալ 1871։
Վիգթըր Պ. Հօլ, Հաստատող։

Վիգթըր Պ. Հօլ կուսուցանէ տարբեր ուսեւնեաց մտաց վերայ ունեցած արդիւնքը և կը կարողացնէ բարւոքել ընտիր կերակուրներ գործածելով։

Ամեն անոնք որ մէկէ աւելի լեզուաց մէջ չահեկան են, այս վարժարանին միանալու են։

Առ'ք կենսաբանութիւն (Vitanomy) տետրակր 5 սենթ։ — Անգլո-Ամերիկեան լեզուաւ տպագրեալ։

Բարեսուղարին գրասենեակն է, 1245 Wood st., Philadelphia, Pa.

Մ. Ս. Թ. ՆԱՀԻԿԵԱՆ,
ՈՒՍԹԸՐ, --- ՄԱՍ.

Ամենէն արժան գներով Փոխ-Դրեր կը տրուին Թուրքիոյ այլեւայլ մասանց վրայ և Եւրոպիոյ ամէն կողմերը ապահովեալ դրամատանց միջոցաւ։ Ուխտն տարուան փորձառութիւն։ Կեդրոնատեղիք ի Քարբերդ և ի Կոստանդնուպոլիս։ Կը վաճառուին նաև չոգենաւի տոմսակներ Եւրոպիոյ այլեւայլ մասանց վրայ և Թուրքիոյ բոլոր նաւահանգիստներէն Թրիէսթէ ի ձամբով մինչ ի Նիւ Եօրք, խիստ արժան գներով։ Մասնաւոր ուշադրութիւն կը տրուի ամէն Թղթակցութեանց։

M. S. T. NAHIGIAN,
WORCESTER, MASS.

JOHN A. PHILLIPS & Co.,
No. 4 Dean St.,
Providence, R. I.

ԱՌ ԳՈՐԾԱԻՈՐՍ·---

Արժան գնով լաւ կոչիկ մը գնելու տեղն է

ՃՕՆ Ա. ՖԻԼԻՓՍ ԵՒ ԸՆԿ·,
Թիւ 4 Տին Փողոց,
Բրօվիտէնս, Ռ. Ս.

Տեղեկութիւն կրնայ առնուիլ դիմելով նաև առ Ս. Ա. Սամուր,
Թիւ 107 Ֆէտէրալ Փողոց։

If YOU WISH
TO Advertise
Anything
Anywhere
AT Any time
WRITE TO
GEO. P. ROWELL & Co.
No. 10 Spruce Street.
NEW YORK.

ԶԲԱՂՄԱՆ ԴՐԱՄԵՆԵԱԿ

Ի գիտութիւն արգոյ հասարակութեան կը ծանուցուի որ զբաղման գրասենեակ մը բացուածէ ի Թիւ 72 University Place, երկրորդ յարկ, ուր անգործ ազգայնոց զբաղմունք կը գտնուին համեստ պայմաններով։

Դիմելու ժամն է 9էն մինչև 10 առաւօտեան, բացի Շաբաթ օրերէն։

Mrs. Winslow's
Soothing Syrup.
ՏԻԿ· ՈՒԻՆԶԼՕԻ ՈՂՈՔԻՉ ՕՇԱՐԱԿԸ։

Ցիտուն տարիներէ աւելի է որ Տիկին Ուինզլօի Ողոքիչ Օշարակը միլիոնաւոր մայրերէ կը գործածուի իրենց զաւակաց ակռայ հանելու ժամանակ։ Գիչերները կը խանգարուի՞ք և հանգստութիւննիդ կը վրդովո՞ի ակռայ հանելու ցաւէ հիւանդ, տառապող և լացող զաւակէ մը։ Եթէ այդպէս է, անմիջապէս Ակռայ Հանող Մանկանց համար «Տիկին Ուինզլօի Ողոքիչ Օշարակ»էն չիշ մը առէք։ Սորա արժէքը անհամար է։ Խեղճ պզտիկը անհամար է։ Խեղճ պզտիկը տեղ տառապելին անմիջապէս դարման մը պիտի ըլլայ։ Մայրե՛ր, ասոր վրայ կրնաք ապաւինիլ. բնաւ սխալ չի կայ։ Կը բժշկէ Փորլուծութիւն, կը կանոնաւորէ Ստամոքսը և Աղիքները, կը բժշկէ Ացեաց Խիթը, կը կակղցնէ Լինտերը, կը նըւազեցնէ բորբոքումն, և ամրողջ կազմուածքը կը կազդուրէ և կը զօրացունէ։ Ակռայ հանող մանկանց համար «Տիկին Ուինզլօի Ողոքիչ Օշարակը, ճաշակի հաճելի, և Միացեալ Նահանգաց մէջ ամէնէն հին և ամենալաւ բժշկուհի և անուշիչ ներքին մկուն դեղագիրն է, և կը ծախուի աշխարհիս ամէն դեղագործներու քով։ Իւրաքանչիւր չիշի գինն է քսան և հինգ սենթ։ Ուզեցէք միայն,

"Mrs. Winslow's Soothing Syrup."

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՔ

ՄԵԾԱԴԻՐ ՊԱՏԿԵՐ
ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ
ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ

Սրբոց Վարդանանց առ Տղմուա գետով մղած պատերազմին մի լուսանկար պատկերն է սա ի վիէննա լուսանկար Պր. Ն. Պ. Ալանեանի արուեստարանէն ի լոյս ընծայուած։ Մեծութիւնն է 24×30 մատնաչափ։

Բազմաչխատ Հայ արուեստագէտի մը սոյն ճաշակաւոր և հիանալի գործն որ միակ է իւր տեսակին մէջ, Ամերիկեան ազգայնոց ուշադրութեանն կը յանձնարարեմք։

Ամենայարմար առարկայ մը է որ և է տան (home) դահլիճին մէջ կախելու։

Տեսնել ուզողք, կրնան դիմել Արարատի խմբագրատունը։

Սոյն պատկերներէն միայն սահմանեալ թիւ մը կը գտնուի խմբագրութեանս քով, որք Միացեալ Նահանգաց մէջ գտնուած միակ օրինակներն են։

Գինն է 30 ֆրանգ, կամ 6 տոլար· փոխադրութեան ծախքը գնողին վրայ է։

Կը հրաւիրեմք գեղարուեստի ճաշակ ունեցող և Ազգային փառաց նախանձախնդիր Ազգայինս քննել Հայ արուեստագէտի մը սոյն նշանաւոր գործն։

Բաքոս

Ի նպաստ Հ. Ե. Թ. Միութեան կը ծախուին, Բաֆֆիի սոյն պատկերի խոշորագիրը տասն և մէկ ուկաս ինչ երկայն, և ութը ու կէս ինչ լայն։ Միայն տասը սենթ։

Գուարթուն դէպքի հերոսներու պատկերները, Ցարութիւն Զանգուլեան և Կէմ Ալբազ Մանուկ, զոյգը 5 սենթի։

Գնել փափաքողները պէտք են դիմել Միութեան թանգարանապետին կամ նորա գործակալաց· և կամ ԱՐԱՐԱՏ Լրագրի խմբագրատունը։ (Փօսթի ծախքը մեր վրայ է։)

Պ. ԹՈՐՈՍԵԱՆ
Թանգարանապետ։
No. 779 2nd Ave. New York City.

ԸՆՏԻՐ ՀԱՅԿԱԶՈՒՆՔ

ԵՐԿՐՈՐԴ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՑԱԻԵԼԵԱՆ ԵՒ ՃՈԽԱՑԵԱՆ ԵՒ ՁԱՐԴԱՐԵԱՆ ԸՆՏԻՐՊԱՏԿԵՐՕՐ։

—o—

Գրքոյկս կը բաղկանայ 16 մեծադիր թերթերէ, տպագրութիւնը նորաձոյլ տառերով և ընտիր թղթի վրայ է· 27 նոր, գեղեցիկ և նուրբ փորագրութեամբ պատկերներ՝ կը զարդարեն գրքուկիս. էջերը, որք կը յիչեցնեն և կը զարթուցանեն Հայ մանկտւոյ սրտից և երակաց մէջ ազգութեան ոգին և եռանդը, և կը յորդորեն զիրենք նմանիլ իրենց Հարց

Բաժանորդութեան գինն է 4 ֆր. (80 սենթ՝) կանխիկ վճարելի· տրպուած թերթերն առանձին առանձին կ'ուղարկուին իւրաքանչիւր բաժանորդագրաց։ Այն անձինք՝ որք 12 օրինակէ աւելի կառնուն մի անգամով, և կամ Դպրոցներ՝ որք կուզեն իրենց համար զանազան օրինակք՝ նոցա յատուկ և գալի գնով կը չըննորհուի։ Բաժանորդութեան գրութիւ ցանկացողք դիմեն Հետեւեալ հասցէիս

DIRECTION
DE L'IMPRIMERIE ARMENIENNE
VENISE, St. LAZARE.

ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆ
ՀԱՑԱՍՏԱՆԻ ԱԶԱՏՈՒԹԵԱՆ

Բ. ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

«Հայոց Հայրենասիրական Միութեան հրատարակած այս Վարդապետարանի մէջ համառօտ կերպով բացատրուած է թէ իւրաքանչիւր Հայրենասէր Հայ ի՛նչ փափաքներ պէտք է ունենայ և ի՛նչ պարտքեր ունի կատարելու։

Մէկ անգամէն 50 օրինակ ծախու առնողին կը ղրկուի 5 ֆրանգով։ Հատին գինն է 15 սանթիմ։

Դիմել M. Portoukalian, redacteur du journal ARMENIA, Marseille, France։

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՔ

ՄԱՄԼՈՑ ՏԱԿ

ՆՈՐ
ԵՐԳԱՐԱՆ ԱԶԳԱՑԻՆ
ԿԱՄ
ՔՆԱՐ ՀԱՑԱՍՏԱՆԻ։

Սոյն գրքուկը հաւաքածոյ մ'է ամեն ազգային երգերու որք գիտցուած են ի Թուրքիա և 'ի Ռուսաստան, պիտի բաղկանայ երկու հարիւրէ աւելի ութածալ երեսներէ, և պիտի ըլլայ մինչև հիմայ տպուած ազգային երգարաններու ամենէն ընդարձակն, ընտիր թղթի վրայ, մաքուր տպագրութեամբ։

Վաղընդ փոյթ ի լոյս պիտի ընծայուի Արարատեան տպարանէն։

Միայն սահմանեալ թուով օրինակներ պիտի տպուին առաջին որպագրութեան համար։ Ստանալ ուզողք պարտին այժմէն իսմացնել Լըբագրիս խմբագրութեան։

Իւրաքանչիւր օրինակի գինն է 50 սենթ, կամ 2 ֆր. 50 սանթիմ, (բօսթի տուրքէ ազատ,) կանխիկ վճարելի։

Տասն օրինակ կամ աւելի գնողներու համար հարիւրին տասն զեղչ կըլլայ։

ՆՄՈՇՆԵՐ
Մ. ՓՈՐՏՈՒԿԱԼԵԱՆԻ ԳՐԱԾ
ՕՏԱՆԱՒՈՐՆԵՐԷՆ

Հեղինակին զանազան քաղաքներէ մէջ և զանազան տպաւորութիւններուն տակ գրած Հայրենասիրական ոտանաւորներու նմոյշներէ ամփոփում մ'է սոյն տետրակը, որ կը պարունակէ նաև տեղեկութիւններ թէ այդ ոտանաւորներ ի'նչ տպաւորութիւններուն տակ ներշնչուելով գրուած են։ Գինն է 15 սանթիմ։

Դիմել M. Portoukalian, redacteur du journal ARMENIA, Marseille, France։

ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՆ

ԲԱԶՄԱՎԷՊ
Ամսաթերթ
ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԳԻՏԱԿԱՆ·
ԽԹ. Տարի·

Տարեկան բաժանորդագինն է 10 ֆր· (4 Րուբլի·) Հասցէն՝
Redaction de la Revue "Basmavep," St. Lazare, Venise, Italie.

ՄՈՒՐՃ
ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ, ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ,
ԳՐԱԿԱՆ ԱՄՍԱԳԻՐ
Գ· տարի·

Տարեկան բաժանորդագինն է 10 Րուբլի· Հասցէն՝
Redaction de la Revue "Mourtch," Tiflis, Russie.

ԱՐՄԷՆԻԱ
Հունգարերէն Ամսաթերթ
ՊԱՏՄԱԿԱՆ, ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ,
ԲԱՐՈՑԱԿԱՆ·
Բ· ՏԱՐԻ·

Տարեկան բաժանորդագինն է 10 ֆր· Հասցէն՝
Szongott Kristoff urnak,
Szamosujvar, Hongrie.

ՀԱՆԴԻՍ ԱՄՍԵՕՐԵԱՑ
ԲԱՐՈՑԱԿԱՆ, ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ,
ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ·
Ե· ՏԱՐԻ·

Տարեկան բաժանորդագինն է 10 ֆր· (4 Րուբլի·) Հասցէն՝
Redaction de la Revue "Hantess"
VII. Mechitaristengasse 4,
Vienne, Autriche.

• ԱՐԱՐԱՏ
ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ ՀԱՆԴԷՍ
ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ·

Տարեկան բաժանորդագինն է 3 Րուբլի· Հասցէն՝
Simeon Goulamiriantz,
Rue Stremianaja. M. No. 1
Log 15, St. Petersbourg, Russie.

THE ARARAT
ADVERTISING RATES.

Inches.	1 Month.	3 Months.	1 Year.
1	$ 2.00	$ 5.00	$16.00
2	3.50	8.00	25.00
3	5.00	11.00	35.00
4	6.00	14.00	45,00
5	7.00	17.00	55.00
6	8.00	20,00	65.00
7	9.00	23.00	75.00
8	10.00	26.00	85.00
½ Col.	11.00	29.00	95.00
1 Col.	20.00	55.00	180.00

Per Line (Agate) 15 cents each issue.

☞The above prices are for the first and last pages only. Ten per cent additional for the third page, next to reading matter.

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ
ՆԻՈՒ ԵՕՐՔ։